

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

'Gelijk hij gecondemneert word mits deezen'. Militaire strafrechtspleging bij het krijgsvolk te lande, 1700 - 1795

Dorreboom, M.L.

Publication date
2000

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Dorreboom, M. L. (2000). *'Gelijk hij gecondemneert word mits deezen'. Militaire strafrechtspleging bij het krijgsvolk te lande, 1700 - 1795*. Cabeljauwpers.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

VOORWOORD

Het is niet de gewoonte onder verkeersvliegers tijdens of na hun vliegercarrière een universitaire studie te beginnen en te voltooien. Maar het gebeurt wel. Nu en dan.

Toen ik na het beëindigen van mijn laatste vlucht het tot dan toe vage plan vaste vorm gaf om aan de Universiteit van Amsterdam geschiedenis te gaan studeren heb ik niet vermoed, dat dit besluit mij zo veel genoegen zou opleveren. Het aantal gemiste colleges was dan ook op de vingers van één hand te tellen. Halverwege de studie spoorde een oud-collega vlieger (toen inmiddels ook academicus) mij aan op dit tijdstip het onderwerp van de afstudeerscriptie te kiezen en de keuze-colleges daarop af te stemmen. Ik maakte daarom gebruik van de gelegenheid tevens college te lopen aan de juridische faculteit, om tenminste het scriptie-onderwerp 'Strafrechtspleging in de achttiende eeuw, een vergelijkend onderzoek van enige aspecten van de rechtspraak in het Gewest Holland te land en ter zee' met succes te kunnen voltooien.

Bij de speurtocht naar bronnen zocht ik vergeefs naar een wetenschappelijk werk over militaire strafrechtspleging in de achttiende eeuw. Mij werd door docenten van de juridische faculteit te verstaan gegeven dat een dergelijk werk niet bestond. Ik heb gepoogd met deze dissertatie dit gat niet zozeer te dichten — dat ware pretentius — als wel een bijdrage te leveren aan de kennis over dit onderwerp.

Het lijkt mij gepast met deernis de vorige generaties promovendi te gedenken die gewapend met pen, papier, schaar en gluton hun proefschrift vorm moesten geven om het geschikt te maken voor de drukker. Ik overdrijf niet te stellen, dat tenminste dit proefschrift nooit tot stand zou zijn gekomen zonder het gebruik van het elektronisch hulpmiddel bij uitstek, de P.C. Vanzelfsprekend is echter de hulp en begeleiding onontbeerlijk van promotoren en co-promotoren. Hun wil ik mijn erkentelijkheid uitspreken voor de tijd en moeite die zij eraan hebben gegeven. In het bijzonder wil ik de naam van prof. dr. Th. J. Veen hier noemen, die in de eindfase de drijvende kracht werd en wiens grote nauwkeurigheid naast zijn grote vakkennis als rechtshistoricus de beslissende elementen waren, waarmee ik dit proefschrift kon voltooien. Hem past in het bijzonder een woord van dank. Ik moet zeggen dat ik veel van hem heb geleerd. Behalve over de hierboven genoemde eigenschappen beschikte hij bovendien over een secretaresse, die mede de vormgeefster werd van het voor U liggende boek, waarmee zij mijn genegenheid won: mevrouw drs. Ratih

Bach wil ik op deze plaats eveneens noemen en haar mijn dankbaarheid uitspreken voor de waardevolle ondersteuning.

Mijn vrouw en onze drie kinderen, die met belangstelling dit academische avontuur hebben gevolgd, hebben zich eigenlijk nooit verbaasd over de merkwaardige draai, die ik aan mijn leven gaf. Zij kenden mijn passie voor de geschiedenis. Het was trouwens mijn vrouw die mij aanmoedigde een dissertatie te schrijven. Aan haar en aan mijn kinderen draag ik dit boek op, alsmede aan de nagedachtenis van mijn moeder, die mij tijdens mijn vlegeljaren meermalen bezorgd toevoegde: Varken! Er komt niets van jou terecht!

Dat is achteraf toch wel meegevallen.

Laren, juli 2000.

